چهار شنبه سوم خردادماه ۱۳۷۴

سال پنجاه و یکم ـ شماره ۱۴۶۲۶

قوه قضائیه

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

شامل: قوانین ـ مذاکرات مجلس شورای اسلامی ـ تصمیم نامه‌ها ـ قرارداد‌ها ـ رویه‌های قضائی
اساسنامه‌ها ـ تصویبنامه‌ها ـ آئین‌نامه‌ها ـ بخشنامه‌ها و آگهی‌ها

قوانین و مقررات عمومی

بسم الله الرحمن الرحیم

شماره ۳۸۲۴ـ ق — ۱۳۷۴/۲/۱۶

حضرت حجةالاسلام والمسلمین جناب آقای هاشمی رفسنجانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

لایحه شماره ۴۷۲۴ مورخ ۱۳۷۳/۴/۶ دولت در خصوص موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ارمنستان که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۷۴/۱/۲۹ مجلس شورای اسلامی عیناً تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسیده است در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی به‌پیوست ارسال می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی ـ علی‌اکبر ناطق نوری

شماره ۱۶۳۱ — ۱۳۷۴/۲/۱۹

وزارت راه و ترابری

«قانون موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ارمنستان» که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و نهم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۴/۲/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۳۸۲۴ـ ق مورخ ۱۳۷۴/۲/۱۶ واصل گردیده است، به پیوست جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

رئیس جمهور ـ اکبر هاشمی رفسنجانی

قانون موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ارمنستان

ماده واحده ـ لایحه موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ارمنستان مشتمل بر یک مقدمه و ۱۳ ماده به‌شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم‌الله الرحمن الرحیم

موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ارمنستان

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ارمنستان که از این پس در این موافقتنامه طرفین متعاهد خوانده می‌شوند با تمایل به تسهیل و تشویق حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای مسافر و کالا بین دو کشور و به‌صورت ترانزیت از سرزمینهای خود در موارد زیر توافق نمودند:

مقررات مقدماتی:

ماده ۱ ـ تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱ ـ اصطلاح «متصدی حمل و نقل» عبارت است از هر شخص حقیقی یا حقوقی مقیم و تبعه ایران یا ارمنستان که بر طبق قوانین و مقررات می‌ربوط به‌کشور خود مجاز به حمل و نقل بین‌المللی مسافر و کالا در جاده‌ها می‌باشد.

۲ ـ اصطلاح «وسیله‌نقلیه» عبارت است از هر وسیله‌نقلیه جاده‌ای دارای نیروی محرکه مکانیکی که:

الف ـ برای حمل بیش از ۹ نفر یا در نظر گرفتن رانندهٔ (وسیله نقلیه مسافربری)، یا برای حمل و نقل کالا (وسیله‌نقلیه باربری) ساخته شده.

ب ـ در سرزمین یکی از طرفین متعاهد به ثبت رسیده باشد.

در مورد وسیله‌نقلیه باربری، اصطلاح «وسیله‌نقلیه» عبارت است از هر وسیله نقلیه واحد یا ترکیبی از یک وسیله‌نقلیه و یدک یا نیمه یدک.

ماده ۲ ـ حوزه اجرا

مقررات این موافقتنامه به‌متصدیان حمل و نقل این حق را می‌دهد که با استفاده از وسایل نقلیه به‌حمل و نقل مسافر یا کالا از طریق جاده بین سرزمینهای طرفین متعاهد یا به‌صورت ترانزیت از قلمرو آنان، یا از/ به کشورهای ثالث مبادرت ورزند.

ماده ۳ ـ حمل و نقل مسافر:

عملیات حمل و نقل مسافر به‌وسیله متصدی حمل و نقل یکی از طرفین متعاهد در سرزمین طرف متعاهد دیگر منوط به اجازه نامه‌ای خواهد بود که باید مطابق با قوانین و مقررات طرف خیرالذکر تحصیل شود.

ماده ۴ ـ حمل و نقل کالا:

متصدی حمل و نقل یک طرف متعاهد مجاز است وسیله نقلیه خالی یا با بار را به طور موقت به‌سرزمین طرف متعاهد دیگر به‌منظور حمل و نقل کالا بشرح زیر وارد نماید:

الف ـ بین هر نقطه مورد توافق در سرزمین یکی از طرفین متعاهد و هر نقطه مورد توافق در سرزمین طرف متعاهد دیگر، یا

ب ـ به صورت ترانزیت از سرزمین طرف متعاهد دیگر، یا

ج ـ از/ به کشورهای ثالث

مقررات عمومی

ماده ۵ ـ وزن و ابعاد وسایل نقلیه.

۱ ـ در مورد وزن و ابعاد وسایل نقلیه جاده‌ای، هر یک از طرفین متعاهد قبول می‌نماید که وسایل نقلیه‌ای را که در سرزمین طرف متعاهد دیگر به ثبت رسیده است مشمول شرایط محدودکننده‌تری نسبت به‌وسایل نقلیه ثبت شده در سرزمین خود قرار ندهد.

۲ ـ چنانچه وزن یا ابعاد وسیله‌نقلیه از حداکثر حدود مجاز، در قلمرو هر یک از طرفین متعاهد تجاوز نماید، لازم است جهت وسیله‌نقلیه اجازه نامه مخصوصی از مقامات صلاحیت‌دار طرف متعاهد مربوط تحصیل شود.

هنگامی که این اجازه‌نامه مقرر می‌دارد که وسیله‌نقلیه باید در مسیر معین مورد استفاده قرارگیرد، انجام حمل و نقل تنها در آن مسیر مجاز خواهد بود.

ماده ۶ ـ ممنوعیت حمل و نقل داخلی

مقررات این موافقتنامه به‌متصدیان حمل و نقل طرفین متعاهد این حق را نمی‌دهد که در داخل سرزمین طرف متعاهد دیگر به حمل و نقل مسافر یا کالا از نقطه‌ای به نقطه دیگر واقع در همان سرزمین مبادرت ورزند.